

imens Statsanstalten har savnet Lovhjemmel dertil. Nu ved jeg meget vel, at det er indvendt mod det foreliggende Lovforslag, at der er noget urimeligt i, at Statsanstalten paa en Maade kommer til at høste Frugterne af de Erfaringer, som de private Selskaber have gjort. Man har indvendt, at disse Selskaber have vovet Pelsen for at prøve disse ny Forsikringsarter, og at det vilde være urimeligt, om Statsanstalten nu optog disse Forsikringer. Jeg er dog tilbøjelig til at tro, at man ikke skal tillægge disse Indvendinger synderlig Vægt. Jeg mener nemlig, at man fra Lovgivningsmagtens Side maa kræve, at Statsanstalten for Livsforsikring staar nogenlunde paa Højde med Tidens Krav, og det foreliggende Lovforslag tilsigter ikke noget som helst andet end netop at tilvejebringe et saadant Forhold, idet Lovforslaget skaber en Lovhjemmel til at tegne Karensforsikringer, som Statsanstalten for Livsforsikring hidtil har manglet. Man maa anerkende, at Regeringen ved Affattelsen af Lovforslaget er gaaet meget forsigtigt frem, idet det i § 8 bestemmes, at hvis det viser sig, at det ikke lønner sig for Statsanstalten at tegne saadanne Livsforsikringer, kan man lade Forsikringen ophøre, altsaa Loven ophører af sig selv, hvis det skulde vise sig, at denne Forsikringsart ikke egner sig til Optagelse i Statsanstalten.

Jeg tror i disse korte Bemærkninger at have betonet, hvad der er Kærnen i Lovforslaget. At de Hovedbestemmelser, der findes i det, efter min Opfattelse ere rimelige, har jeg allerede gjort gældende, og jeg anbefaler Lovforslaget til det høje Tings Velvillie og til hurtigt Fremme uden Udvalgs Nedsættelse.

Rørdam: Heller ikke jeg skal om dette Lovforslag bruge mange Ord, idet ogsaa jeg skal anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget i den Form, hvori det foreligger. Der har mod denne Lov været rejst adskillige stærke Indvendinger i Landstinget, idet man dels har rejst Indvendinger imod, at Staten optog denne Forsikringsform, Karensforsikring, dels ogsaa nogle Indvendinger i den Retning, at en saadan Forsikring gav utilstrækkelig Sikkerhed. Den sidste Indvending tror jeg ikke har noget paa sig. Hvad den første Indvending angaar, ses det af den Betænkning, som Landstinget har afgivet angaaende denne Sag, at der er en Del af Landstingets Medlemmer, der ere stærke Modstandere af, at Staten optager en saa-

dan Forsikringsform. For mig staar det saaledes, at naar man har en Statsanstalt for Livsforsikring, bør denne Anstalt være paa Højde med Tiden og optage de Forsikringsformer, som ere hensigtsmæssige og gode. Det kan være rigtigt og rimeligt, at Statsanstalten gaar noget forsigtigt frem, at den ikke straks optager enhver ny Art af Forsikring, idet det paa dette Omraade som paa saa mange Omraader er rimeligt, at det private Initiativ gaar i Spidsen og gør det første Forsøg. Jeg synes, at det er uberettiget, naar man siger, at Staten ikke skulde have Lov til at prøve en saadan Forsikringsform, fordi private først have gjort Erfaringer paa dette Omraade. Da det er en Forsikringsform, der særlig bliver brugt af mindre bemidlede, Arbejdere osv., forekommer det mig saare rimeligt, om dette Ting, der staar som Repræsentant ikke mindst for disse Klasser, vilde give sin ubetingede Tilslutning til Lovforslaget i den foreliggende Form. Jeg finder, at det er nyttigt og heldigt, og jeg tror, at en saadan Forsikring vil blive brugt i stor Udstrækning, naar Statsanstalten tager den op. Det viser sig, at de private Forsikringsselskaber, der have taget disse Former for Forsikring op, have gjort meget gode Forretninger paa dette Omraade. Jeg skal derfor anbefale Lovforslaget i den foreliggende Form.

Jeg mener ligesom den ærede første Taler, at der ingen Grund er til at nedsætte Udvalg i denne Sag. Den har været vidtløftig drøftet i Landstinget, der har været nedsat Udvalg i den, og jeg ser ikke, at der er nogen rimelig Indvending at gøre mod selve Forslaget. Man kan være en Modstander af Princippet, af, at Statsanstalten skal tage saadanne Forsikringsformer op, men det er jeg ikke, og jeg vil derfor anbefale det høje Ting at stemme for Forslaget i den foreliggende Form.

Birck: Jeg kunde forstaa, at der var Modstand mod Karensforsikringen, fordi man kunde sige, at denne Form i sig selv ikke er nogen særlig god Form for Forsikring af de daarlige Liv. Imidlertid har Karensforsikringen sin Betydning netop for Folkeforsikringen, idet Udgifterne til Lægeundersøgelse udgøre en for stor Del af Udgiften i Forhold til Præmien. Derimod kan jeg ikke forstaa de Mennesker, der sige, at Staten ikke skal drive denne Virksomhed, fordi private Selskaber skulde have erhvervet Ret til Karensforsikring. Karensforsikringen er ingenlunde født herhjemme, og den har været kendt i Teorien